எழுமாறு இராமன் ஏன் உரையாடினான் என்பதற்கு என்ன விடை கூறமுடியும். மகாபாரதத்திலும், சிலப்பதிகாரத்திலும், பெரிய புராணத்திலும் இத்தகைய முடிச்சுக்கள் நிறையவே காணப்படுகின்றன. அவற்றை எடுத்துக்காட்ட முனைந்தால் மற்றொன்று விரித்தல் என்ற குறை வந்து சேரும்.

ஒரு முரண்பாடு

திருமாலின் தசாவதாரங்களுள் ஒன்று இராமாவதாரம். மண்ணுலகில் கோசலை திருவயிற்றில் அவன் தசரதன் திருமகனாக வந்து பிறக்கிறான். காப்பியப்போக்கில் அவன் கால் துகள் பட்டு அகலிகை சாபநீக்கம் பெறுகிறாள். சிவன் வில்லை சிறிதும் துன்பம் இன்றி அவனால் ஒடிக்க முடிகிறது. சபரியும், விராதனும் அவன் அருள் பெற்று வீடடைகின்றனர். இவற்றில் எல்லாம் கடவுள்ளாகக் காணப்படும் இராமன், சீதை பிரிவில் துன்புற்று அழுகிறான். மாயமானிடம் ஏமாற்றமடைகிறான். நாகபாசத்தால் கட்டுண்டு மூர்ச்சித்த தம்பி இலக்குவன் இறந்துவிட்டதாகக் கருதிக் கண்ணீர் சிந்துகிறான். இங்கெல்லாம் சராசரி மானுடனாக முன்னிற்கிறான்.

கடவுளா? மனிதனா?

இராமாயணத்தில் இராமன் கடவுளா? மனிதனா? என்ற வினாவிற்கு முழுமையான விடை கூற முன் வருவாரைக் காணமுடியவில்லை.

வான்மிகம் பெரிதும் மனிதனாகவே சித்திரிக்கிறது. கம்பனில் தெய்விகம் தலை தூக்கி நிற்கிறது. ஆழ்வார்களின் தாக்கம் கம்பனைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கவேண்டும். அதனால்தான் அவன் இராமனைக் கடவுளாக்க முனைகிறான் என்பர் ஆய்வறிஞர்கள். நிறைவாகக் கம்பன் 'வேறுள குழுவையெல்லாம் மானுடம் வென்றதம்மா' என்று பேசி மீண்டும் சிந்திக்க வைக்கிறான். கம்பனைப் பாரதி 'கம்பன் என்றொரு மானுடன்' என்று புதிர் போடுகிறான். நாம் இராமனைத் தெய்வத்தன்மைகள் நிறைந்த ஒரு மனிதனாகவே பார்ப்பது பொருந்தும் என்று தெரிகிறது.

கருடன் துதி

இந்தக் குழப்பம் கருடனுக்கும் ஒரு காலத்தில் வந்தது. இராம-இராவணப் போரில், ஒருமுறை இந்திரசித்தன், கடைசி முயற்சியாக இலக்குவன் மேல் நாகபாசத்தை வீசுகிறான். இலக்குவன், அனுமன் முதலிய பலரும் அதனால் பிணிப்புண்டு சாய்கின்றனர். இராமனாகிய பரம்பொருள், தம்பி உயிர்நீத்தான் என்று பிறழ உணர்கிறான். 'கெடுத்தனை வீடணா' என்று சினந்தெழுகிறான். தம்பி இறந்தது உண்மையானால் நானும் இறப்பேன் என்று அவலத்தில் தலை நிற்கிறான். அக்காலை, கருடன் வருகை நிகழ்கிறது. இராமன் முன்வந்து, பணிந்து நின்ற கருடன், அவனைப் பலவாறு

போற்றித்துதிக்கிறான். கருடன் துதி கம்பரில் ஆழ்வார் பாசுரங்களுக்கு நிகரான மேன்மை பெற்றிலங்குகின்றது.

மறந்தாயும் ஒத்தி; மறவாயும் ஒத்தி;
மயல், ஆரும் யானும் அறியேம்;
துறந்தாயும் ஒத்தி; துறவாயும் ஒத்தி;
ஒருதன்மை சொல்ல அறியாய்;
பிறந்தாயும் ஒத்தி: பிறவாயும் ஒத்தி
பிறவாமல் நன்கு பெரியோய்!
அறந்தாம் நிறுத்தல் அரிது ஆக! - ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

இராமா! மிக்க உனது மாயைகளை யாங்கள் எங்ஙனம் அறியக்கூடும் என்று கருடன் சேவித்து நிற்கிறான். கருடன் சிறகில் இருந்து எழுந்த காற்றால், இந்திர சித்தன் வீசிய நாகபாசம் செயல் இழக்கிறது. இலக்குவன் முதலிய பலரும் மீண்டும் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுகிறார்கள்.

இராமன் ஐயம்

இராமபிரானுக்குத் தன்னைப் பலகாலும் தூக்கிச் சுமந்த கருடனை இன்னார் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஐயா! நீ யார்? எங்கள் அருந்தவப் பயனால் நீ இங்கே தக்க தருணத்தில் வந்து சேர்ந்துள்ளாய்! எமக்கு உயிரும் வாழ்வும் அருளியுள்ளாய்! என்போன்றோரால் கைமாறு செய்ய இயலாத ஒப்பற்ற உதவியை நீ செய்துள்ளாய்!

கண்டிலை முன்பு; சொல்லக்
கேட்டிலை; கடன் ஒன்று எம்பால்
கொண்டிலை; கொடுப்பது அல்லால்,
குறைஇலை; இதுநின் கொள்கை;
"உண்டு, இலை" என்ன நின்ற
உயிர் தந்து உதவியோனே!
பண்டு இலை நண்பு; நாங்கள்
செய்வது என்? பகர்தி!' என்றான்

இராமன் பாராட்டுரைகளைக் கேட்ட கருடன், உனக்கும் எனக்கும் உள்ள உறவை எல்லாம், இராவண வதம் முடித்து நீ மீண்ட பிறகு விளக்க வருவேன் என்று கூறிக் கருடன் விடைபெற்றுச் செல்வதாக இராமாயணம் நடையிடுகிறது.

புரியாத புதிர்

கம்பனில் காணப்படும் இக்கதை சிறிது மாற்றத்துடன் துளசியிலும் இடம் பெறுகிறது. இலங்கையில் நடைபெற்ற போரில் இந்திரசித்தன் எனப்படும் மேகநாதன் ஒரு கணையால் தம்மைக் கட்டி விடுமாறு இராமர் ஒரு லீலை செய்தார்! அதனை நினைத்தால் கருடனாகிய எனக்கு நாணம் மேலிடுகிறது. அக்காலை நாரதர் என்னைப் போர்க்களம் அனுப்பினார். என் காற்றுப் பட்டு நாகக்கணை செயல் இழந்தது. அக்காலை என் நெஞ்சில் ஒரு பெரிய ஐயம் தோன்றியது. பரம்பொருளும் நாராயண மூர்த்தியுமாகிய இராமபிரானை மேகநாதனால் எவ்வாறு

நாகக்கணையால் கட்ட முடிந்தது? இது எனக்குப் புரியாத புதிராக உள்ளது! இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று?

எங்கும் நிறைந்தவன் இராமன். விகாரங்கள் யாவற்றையும் கடந்த நிறைவுடையவன். சரசுவதி கணவனாகிய பிரமனுக்கும், மாயை, மோகங்களை எல்லாம் கடந்தவனாகிய சிவபெருமானுக்கும் மேலான பரம்பொருள் அல்லனோ அவ்விராமன்? எவருடைய திருநாமத்தை உச்சரித்து மனிதகுலம் கட்டுக்களிலிருந்து விடுபடுகிறதோ, அந்தத் திருநாமத்துக்கு உரியவனான இராமனை, ஒரு கீழான அரக்கனால் எப்படி நாகபாசங்கொண்டு கட்ட இயன்றது?

நாரதரிடம் சேர்தல்

கருடன் நெஞ்சில் எழுந்த வினாக்களுக்கு விடை கிடைக்கவில்லை. தன்னைத் தானே அவன் தேற்றிக்கொள்ள முயன்றான். உரிய ஞானம் நெஞ்சில் உதிக்கவில்லை. நெஞ்சில் குழப்பம் மேலும் மேலும் பெருகலாயிற்று. தன்னினும் மேலான ஒருவரை அணுகித் தன் ஐயத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கருடன் விரும்பினான். மோகமுற்று, மனம் கலங்கிய கருடன் நாரதரைத் தேடிச் சென்று தன் ஐயத்தைத் தீர்த்து வைக்குமாறு வேண்டினான்.

பிரமனிடம் ஆற்றுப்படுத்துதல்

கருடன் கூறிய ஐயத்தால் நாரதர் மனம் கனிந்தது. கருடனே! இந்த ஐயமும், கலக்கமும் எல்லாம் இராமனின் மாயையால்தான் உன் உள்ளத்தே தோன்றியிருக்க வேண்டும். இராமனின் மாயை வலிமை மிக்கது! எந்த மாயை ஞானிகளின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகிறதோ, எது அவர்கள் நெஞ்சில் அவர்களையும் மீறி, பெரிய கலக்கத்தை உண்டு பண்ணுகிறதோ, அதே மாயை கருடா! என்னையும் பலமுறை ஆட்டி வைத்திருக்கிறது. அது இப்போது உன்னைப் பற்றி நிற்கிறது. உன் உள்ளத்தில் தோன்றியுள்ள மாயையை நீக்க நான் எவ்வளவு உபதேசம் செய்தாலும் அது நீங்கும் என்று நான் நம்பவில்லை. எனவே, உன் ஐயத்திற்கு விடைகாண விரும்பினால், நீ உடனே பிரம தேவனிடம் சென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்! அவனிடமிருந்து என்ன ஆணை கிடைக்கிறதோ அதன் வழி செல். இவ்வாறு அறிவுரை கூறிவிட்டு இராமன் குணநலன்களை நெஞ்சுருகப் பாடிக்கொண்டு நாரதர் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றார்.

அனுபவ ஞானம்

ஏன்? எப்படி? எதனால்? என்ற வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டதால்தான் பல நிறைஞானிகள் புதிய புதிய தத்துவங்களையும், அவற்றை உள்ளடக்கிய சமயங்களையும் உருவாக்கி உலகவர்களுக்கு

வழங்கினர். சமய உலகில் வெற்றுக் கல்வி அறிவால் எல்லா வினாக்களுக்கும் விடை கண்டு காட்டுதல் இயலாது. ஏட்டறிவைக் கடந்த அனுபவ ஞானத்தால்தான் பல உண்மைகள் தெளிவாகும். இந்த ஞானத்தை வழங்க இறையருள் பெற்ற குருநாதர்கள் துணை வேண்டும். எல்லா ஐயங்களையும் எல்லாரும் தீர்த்தல் என்பது ஞானத் தேட்டத்தில் இல்லை. தக்க ஒரு குருநாதரைத் தேடித் தவங்கிடந்தார் இறையருளால் அவரை அடைதல் கூடும். இந்தியத் தத்துவ வளர்ச்சி வரலாற்றில் இவற்றை விளக்கி நிற்கும் ஏராளமான களங்கள் பல உண்டு. காகபுஜண்டர் வாயிலாகத் தீர்க்கப்பட உள்ள ஓர் ஐயத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் கருடன் நாரதர் கூறியவாறு பிரமதேவனிடம் சென்று அவர் தாள் பணிந்து தன் ஐயத்தை விண்ணப்பித்து நின்றான்.

சிவனிடம் சேர்க!

பறவைகளின் தலைவனாகிய கருடன் தெரிவித்த ஐயத்தைக் கேட்ட பிரமன் இராமனை நினைந்து தலை வணங்கினான். இராமனின் பெருமைகள் பலவும் அவன் நெஞ்சில் விரிந்தன. இராமன் திருவடிகளில் பிரமனுக்குப் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தது. உலகில் மாயைக்குக் கட்டுப்படாதவர் எவர் உளர்? கவிஞர்கள், அறிஞர்கள், தத்துவஞானிகள் என்று அனைவரையும் மாயை ஆட்டிப் படைக்கிறது. மாயை திரிபு ஞானத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. அதிலிருந்து விபரீத ஐயங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை ஐயுற்ற

பொருள்மீது தாழ்வுணர்ச்சியை உருவாக்கி உள்ளத்தில் கர்வத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. இம்மாயைக்குப் படைப்புக் கடவுளாகிய நானே பலமுறை ஆட்பட்டிருக்கையில் கருடன் மயங்கியதில் வியப்புக்கு இடமேது! யாவும் இராமன் திருவுள்ளத்தால் நிகழ்வன. இவ்வாறெல்லாம் எண்ணிய பிரமன், கருடனை நோக்கிப் பறவைகள் தலைவனே! இராமன் பெருமையை முற்றாக உணர வல்லவர் சிவபெருமான் ஒருவரே! நீ சங்கரரை அணுகினால் உன் ஐயம் அகல்வது உறுதி. வேறு யாரும் உன் ஐயத்தைத் தீர்த்து வைக்க வல்லவர் அல்லர் என்று அறிவுரை கூறி பிரமன் விடைபெற்றான். கருடன் மகாதேவன் இருப்பிடம் நோக்கிப் பயணமானான்.

சத்சங்கம் சேர்க!

சிவபெருமான் கருடன் தன்னைச் சந்திக்க வந்த போது, தம் நண்பனான குபேரனைச் சந்திக்க விரைந்து கொண்டிருந்தார். உமையம்மை கயிலையில் தங்கியிருந்தார். சிவபெருமான் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்கிய கருடன் தன் ஐயத்தை வெளியிட்டதோடு, பிரமன் தன்னை ஆற்றுப்படுத்தியதையும் பணிவுடன் வெளிப்படுத்தினான். சிவபெருமான் நடுவழியில் சந்தித்த கருடனிடம், உன் ஐயம் நடந்துகொண்டே தீர்க்கும் தன்மை உடையது அன்று. உயர் பொருளை ஆராயும் அடியார்கள் கூட்டத்தில் நீ சென்று சேரும் போது, உன் ஐயம் தானாகவே அகலும் என்று

எடுத்துரைத்தார். ஹரிகதை கூறப்படும் சத்சங்கத்தை உனக்கு நான் கூறுவேன். நீ அங்கே செல் என்று ஆற்றுப்படுத்தினார்.

காகபுஜண்டரிடம் ஆற்றுப்படுத்துதல்

கருடனே! ஹரிகதை எல்லா ஐயங்களையும் தாமே தீர்க்கும் வல்லமை உடையது! அது உனக்கு இராமன் திருவடிகளில் அன்பைப் பெருக்கெடுக்கச் செய்யும். ஹரிகதை கேளாது தெளிவு பிறக்காது. தெளிவு பிறவாத நிலையில் உள்ளத்தில் பக்தி தோன்றாது. பக்தி இன்றி, யோகம், தவம், ஞானம், வைராக்கியம் என்பனவற்றை அறிந்து தெளிவார்க்கு இராமன் தாள்மலர்கள் எட்டாது. வடதிசையில் ஒரு நீலமலை உள்ளது. அவ்விடத்தில் சிறந்த பண்பாளராகிய காகபுஜண்டர் வாழ்ந்து வருகிறார். அவர் இராமபக்தியில் தலை நிற்பவர். சிறந்த ஞானி! பண்புகளின் உறைவிடம். வெகுநாட்களாக அவர் இடைவிடாது இராமன் திருக்கதையைக் கூறி வருகிறார். பல்வேறு பறவைகள் அவரிடம் சென்று கதை கேட்டு உய்திபெற்றுள்ளன. நீயும் அங்கே சென்றால் உன் ஐயம் தீரும் என்று, கருடனை காகபுஜண்டரிடம் ஆற்றுப்படுத்தி விட்டுச் சிவபெருமான் குபேரனை நாடிப் பயணமானார். கருடன் விடைபெற்றுக் காகபுஜண்டரை நாடி நீலமலை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

சிவன் திருவுளம்

சிவபெருமான் திருவுள்ளத்தில், இராமன் கருடனுக்கு ஏற்படுத்திய ஐயத்தின் உண்மை புலப்பட்டது. மனிதனுக்கு எப்போது தற்பெருமை ஏற்படுகிறதோ, அப்போது மாயை அவனைப் பற்றும். கருணைக் கடலான இராமன், கருடன் உள்ளத்தில் தோன்றியுள்ள ஐயத்தை உரியவாறு தீர்க்க நினைத்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்த சிவபெருமான், தான் உபதேசிக்க விரும்பவில்லை. பறவை ஒன்றிற்குப் பறவை மொழி வழியே ஞானம் கிடைக்கும்; தாம் குறுக்கிடுதல் தகாது என்று திருவுளம் கொண்டார்.

நீலமலை சேர்தல்

கருடன், மழுங்காத முழுமதி படைத்தவரும், பக்தி வைராக்கியத்தில் தலை நிற்பவருமாகிய காகபுஜண்டர் வாழும் நீலமலை நோக்கிச் சென்றான். மலையைக் கண்ட அளவிலேயே கருடன் உள்ளத்தில் ஒரு தெளிவு பிறந்தது. நெருங்கிய அளவில் அவன் உள்ளத்திருந்த மாயை, கலக்கம், சோர்வு யாவும் அகன்ற உணர்வு தலையெடுத்தது. மலையடி வாரத்திலிருந்த தெளிந்த நீரோடையில் மூழ்கித் தூய்மை செய்து கொண்டு சிறிது நீர் பருகினான். விரிந்து பரந்த ஆலமர நீழலில் பறவைகள் பலவும் கூடியிருந்தன. கருடன் வருகை கண்டு பறவை இனங்கள் மகிழ்ந்தன. காகபுஜண்டர் கருடனை

அன்புடன் வரவேற்று இருக்கை அளித்தார். நலம் கேட்டு அன்பு மொழிகள் புகன்றார்.

கருடன் விண்ணப்பம்

காகபுஜண்டர், இராமன் திருக்கதையைப் புதிதாக மீண்டும் சொல்வதற்கு ஆயத்தமாகியிருந்தார். கருடனை நோக்கி, அவன் தன்னை நாடிவந்த காரணம் வினவினார். கருடன் விருப்பம் யாதாயினும் அதனை நிறைவேற்றுவது தம் கடமை என அன்பு மொழி புகன்றார். கேட்டு மகிழ்ந்த கருடன், காகபுஜண்டரை நோக்கி, நீர் கொடுத்து வைத்தவர். தங்கள் பெருமையைச் சிவபெருமானே எடுத்துரைத்தார்.அருள் நிறைந்த பெரியீர்! நான் எதற்காக இங்கே வந்தேனோ, அச்செயல் இங்கு வந்து சேர்ந்த உடனேயே தானே நிறைவேறி விட்டது. தங்கள் மேலான தரிசனமும் கிடைத்துவிட்டது.தங்கள் தூய்மையான ஆசிரமத்தைப் பார்த்தவுடனேயே, என் கலக்கம், ஐயம், பலவிதமாய் நெஞ்சில் தேங்கியிருந்த முரண்பட்ட எண்ணங்கள் யாவும் அகன்றன. பெரியவரே! தாங்கள் இனி எனக்கு, கேட்டவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துகின்ற, எப்போதும் நிறைந்த மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற, துயரச்சுமைகள் யாவற்றையும் அழித்து ஒழிக்கின்ற இராமபிரானின் திருக்கதையைக் கூறியருளவேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் நான் வேண்டுவது இதுவே என்று பணிவுடன் விண்ணப்பம் வைத்தான். கருடனின் அன்பு ததும்புகின்ற, மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற தூய மொழிகளைக் கேட்ட காகபுஜண்டர் மனம் உற்சாகம்

அடைந்தது. இராமன் திருக்கதையை அவர் கருடனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

நால்வகை தீட்சைகள்

ஞானகுரு தன் மாணாக்கருக்குப் பல்வேறு வகைகளில் தீட்சைகள் செய்வித்து ஞானம் கொளுத்துவார். ஆசிரியர் திருக்கரம் மாணவன் மீது பட்டவுடன், மாணாக்கன் ஐயம் எல்லாம் அகன்று உள்ளொளி பிறக்கும். இதனை ஸ்பரிச தீட்சை என்பர். குருநாதர் தம் கண்களால் பார்த்த மாத்திரத்தில் சீடனுக்கு ஞானம் விளையும். இதனை நயன தீட்சை என்பர். சிலவார்த்தைகள் குருநாதர் தெரிவித்த உடனேயே, அவர் சொல் கேட்ட அளவிலேயே சீடனுக்கு ஞானம் கைவரப்பெறும். இதனை வாசக தீட்சை எனச் சாத்திர நூல்கள் கூறிக்காட்டும். இவற்றுள் யாதொன்றையும் செய்யாது, ஆசாரியன், தன் மாணவனுக்கு ஞானம் சித்திக்க வேண்டும் என்று திருவுளம் கொள்வார். அவ்வளவில் மாணாக்கன் உள்ளத்தே ஒளிபிறக்கும். இதனை மானத தீட்சை என்பர். வேறுவகை தீட்சை முறைகளும் பலஉண்டு.

ஞானமண்

இவற்றுக்கெல்லாம் வேறாக, வேறு ஓர் அனுபவமும் உண்டு. ஞானாசாரியன் வாழும் மண்ணை மிதித்தவுடனேயே மாணவனுக்கு ஞானம் கை கூடும். செந்திலாண்டவன் திருவருளால் ஊமை நீங்கப் பெற்றுக் கந்தர் கலிவெண்பா அருளினார்

குமரகுருபரர். நின் வாக்குத் தடைப்படும் இடத்தில் உன் குருநாதனைக் கண்டு கொள்வாய் என அசரீரி எழுந்தது. கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களால் சிறந்திருந்த குமர குருபரர், பல இடங்களிலும் குருநாதரைத் தேடி அலைந்தார். இறுதியில் திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருத்தருமபுர ஆதினம் தேடி வந்தார். மயிலாடுதுறையைக் கடந்து, குருநாதர் வாழும் தருமபுரம் மண்ணை மிதித்த உடனேயே அவர் உளத்தே இருந்த விபரீத ஐயங்கள் அகன்றன. 'ஊரிற் குறுகினேன்; ஓர் மாத்திரை அளவு பேரிற் குறுகினேன் பின்' என்று தாம் பெற்ற ஞான அனுபவத்தைத் தாம் அருளிய பண்டாரமும்மணிக் கோவையில் அவரே பதிவு செய்கிறார். ஜீவன் என்ற வடசொல் தமிழில் சீவன் என்று எழுதப்படும். இச்சொல் உயிர்க்குலத்தைக் குறிக்கும். இச்சொல்லின் முதல் எழுத்தாகிய 'சீ' என்ற உயிர்மெய் எழுத்து இரண்டு மாத்திரை ஒலி அளவு கொண்டது. தருமபுரத்தில் கால்மிதித்தவுடன் 'சீ' என்ற நெடில், ஒரு மாத்திரை குறைந்து 'சி' என மாறிவிட்டது. சீவன்- சிவனாகி விட்டது. கருடனுக்கும் இந்நிலையே ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்திரசித்தன் பற்றியும், இராம-லட்சுமணர் கட்டுண்டது பற்றியும், தன் சிறகின் காற்றால் அவர்கள் பிணிப்பு நீங்கியமை பற்றியும் அவன் ஒன்றும் கேட்கவும் இல்லை. காகபுஜண்டர் உரைக்கவும் இல்லை. கருடனுக்கு ஐயம் அகன்று உண்மை புலப்பட்டது என்றால், காகபுஜண்டர் வாழும் மண்ணே ஞானம்

விளைக்க வல்லது என்பது புலப்பட்டுத் தோன்றுகின்றது.

கதைச் சுருக்கம்

கருடனுக்கும், கதை கேட்க வந்திருந்த ஏனைய பறவைகளுக்கும் காகபுஜண்டர் இராமன் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினார். துளசி இராமாயணத்தில் உத்தர காண்டத்தில், மீண்டும் ஒருமுறை இராமாயணக்கதை காகபுஜண்டர் வாயிலாகச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இப்பகுதியை இராமாயணத்தின் சாரமாகவே கொள்ளலாம். கதையின் இன்றியமையா நிகழ்வுகள் ஒன்றும் விடுபடாது, இராமாயணம் மீண்டும் ஒருமுறை சுருங்கப் பேசப்பட்டுள்ளது. கற்பார் விரிந்து பரந்த கதையை ஒருமுகப்படுத்தி உளங்கொள்ள, நூலாசிரியர் கையாளும் உத்தி இது என்று கொள்ளலாம். மகாபாரதத்தில், துரியோதனன் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பாகக் கண்ணனை வணங்கி எழுந்த தருமன், இதுநாள் வரை அவன் செய்த உதவிகளை எல்லாம் நினைவு கூர்வான். தருமன் கூற்று ஒரு மகாபாரதச் சுருக்கமாக அமையும். வில்லியில் இப்பகுதி அழகிய கவிதைகளால் நடையிடும்.

பாலகாண்டம்

இராமன் தசரத குமாரனாக அயோத்தியில் அவதரித்தான். பாலலீலைகளால் பெற்றோர்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தினான். விசுவாமித்திரர்

வந்து இராமனை வேள்விக்காக அழைத்துச் சென்றார். மிதிலை சென்று சிவ வில்லை ஒடித்துச் சீதையை மணந்தான். அயோத்தியில் இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. தயரதன் வேண்டுகோளுக்கு இராமன் உடன் படுகிறான். கைகேயி செயலால் அரசபாரம் என்ற அரிய பாரம் இற்று அகன்றது. இராமன், சீதை இலக்குவன் உடன் வரக் காட்டுக்குச் சென்றான். நகர மக்கள் இராமன் பிரிவாற்றாது வாடி வதங்கினர்.

அயோத்தியா காண்டம்

கங்கைக் கரையில் இராம-லட்சுமணர்களைக் குகன் வரவேற்றுப் போற்றினான். அவன் உதவியால் கங்கையைக் கடந்து மூவரும் பிரயாகையில் தங்கினர். வால்மிகி இராமனைச் சந்தித்து உரையாடினார். பின் இராமன் சித்திர கூடம் சென்றடைந்தான். பரதனும், நாட்டு மக்களும் இராமனைத் தேடிக் கானகம் வந்தனர். பரதனுக்குப் பலவாறு அறிவுரைகள் கூறி, இராமன் தன் பாதுகைகளை வழங்கினான். பரதன் பாதுகைகளுடன் திரும்பி நந்தி கிராமத்தில் சென்று தங்கினான்.

ஆரண்ய காண்டம்

காட்டில் இந்திரன் குமாரன் சயந்தன் சிறுதவறு செய்ய இராமன் அவனை மன்னித்தான். அத்திரி முனிவர் இராமனைச் சந்தித்து உரையாடினார். பின் இராமன் காட்டில் விராதனை வதைத்தான். சரபங்க